

Реквием за дакел и оркестър

Медицинската сестра отвори вратата и извика:

- Следващият!

В кабинета влезе стройна жена в официална черна рокля с гол гръб и с неопределен цвят на очите.

Д-р Вегрогенски вдигна поглед от недовършено судоку.

- Добър ден, от какво се оплаквате?

- От всичко! - тежко въздъхна жената. - От живота, от болки в стомаха, от държавния резерв, от ЕГН-то, от съседката на горния етаж, от правителството, от закъснелия ми цикъл, от плоския данък...

- Вижте какво, аз не съм психоаналитик, нито омбудсман, а най-обикновено джипи. Дори едно направление не мога да ви дам, защото съм изчерпал лимита и от касата само това чакат, за да ме глобят. Кажете ми вашите здравословни проблеми!

- Докторе, мисля, че съм бременна!

- Това е прекрасно! Само мислите или наистина сте бременна?

- Не е ли редно вие да кажете?

- Това е работа на лекаря специалист...

- Ами вие какъв сте? Нали все пак сте лекар, а не виолончелист?

- Лекар съм, но не гинеколог - тук мъжът в бяло се смути.

- А какъв сте?

- Ветеринар...

- Ветеринар ли?!? - скочи пациентка-

ИВАЙЛО ДИМАНОВ

та като ужилена. - Че ти какво си въобравяваш, бе, аз да не съм крава?

Полубременната замахна с чантата си, но лекарят ловко се скри зад новия плазмен монитор и той, аха да се разлее от удара.

- Чакайте, моля ви, успокойте се! - д-р Вегрогенски стана и мигом донесе чаша вода, а сестрата пхна шише с амоняк под носа на побеснялата жена.

Кой каквото ще да казва, но превантивната работа на лекаря върши чудеса.

Седнала на застланата с найлон кушетка, леко замаяна, жената взе ръката на ветеринаря в своите и я погали.

- А аз си мислех, че сте виолончелист! С тези фини пръсти... Кажете, моля ви, моят бъдещ син ще има ли вашите пръ-

сти?

- Разбира се, той ще стане прочут музикант, ще видите...

- Бог да ви поживи, докторе, нищо, че сте ветеринар. По-добре ветеринар с ръце на виолончелист, отколкото виолончелист с ръце на ветеринар!

Д-р Вегрогенски гледеше тази здравноосигурена жертва на прехода и се чудеше как да ѝ обясни ситуацията. Как да ѝ каже, че животните в Европа живеят по-добре от хората в България. Как да ѝ каже, че един религиозен атеист-министър и един авиационен фелдшер са зарязали родното здравеопазване на автопилот със 727 милиона лева под санитарния минимум! Как да ѝ каже, че у нас има над 300 000 онкоболни, държавата твърди, че са 240 000, а има лекарства само за 80 000. Как да ѝ каже, че всички специалисти в общинската болница си дигнаха багажа и заминаха. Кардиоложката сменя памперси в старчески дом в Швейцария. Хирургът бере ягоди в Англия, а анестезиоложката се омъжи по любов за деветдесетгодишен норвежец. А болницата влезе в черния списък за приватизация. И понеже няма кой да покрие района, д-р Вегрогенски стана джипи. И бездруго хората изклаха добитъка и шапът от Турция вече директно прескача в Румъния. Даже корлежите изчезнаха тъдява...

- Докторе, добре ли сте? - сестрата върна отнесенения ветеринар в реалността.

- А, нищо ми няма. Къде е жената?

- Отиде си. Обясних ѝ как да си направи тест за бременност. Остави адрес и помоли да презгледате болния ѝ дакел.

Д-р Вегрогенски впери поглед в прозореца. Дори сестрата не знаеше, че не е никакъв ветеринар. Но можеш ли на живи хора да признаеш, че си патоанатом, останал без работа. Заради нелоялната конкуренция на политиците.

Е, по-добре ветеринар, отколкото гилотинар, въздъхна лекарят и отвори „Гугъл“ на дакел. ■■

